اربعین خبر

آغاز ثبت نام و فروش ارز اربعین

به گفته جلال صفری، دبیر شورای هماهنگی ثبت نام و فروش ارز اربعین از امروز ۲۸ مرداد از طریق بانک‌های ملی، سپه، صادرات، تجارت و پست بانک استان کرمانشاه آغاز شده است.

تبلیغ پوشیدن عبا برای زنان زائر اربعین

آفت جدید حجاب استایل‌ها در شبکه‌های مجازی برای بانوان زائر پیشنهادی است که برای کمرنگ کردن و حمله به فرهنگ پوشش چادر این‌بار در ایام اربعین خودنمایی می‌کند. آنها از زائران می‌خواهند در پیاده‌روی اربعین چادر نپوشند.

اعزام کاروان رهسپاران عصر ظهور به اربعین

معاون سلامت اجتماعی سازمان بهزیستی کشور گفت: ۳۰۰شهردار کوچه فعال، زیر ۵۰سال در قالب «کاروان رهسپاران عصر ظهور» به کربلا اعزام می‌شوند. به گفته مهری سادات موسوی این افراد از محلات کمتر برخوردار و آسیب‌خیز در طرح تحول و توانمندسازی ۲۰۲۰محله کشور برگزیده شده‌اند.

مشکلات ثبتنام در سامانه سماح

مهران فرشید، مدیر کل فناوری اطلاعات سازمان حج و زیارت در این‌باره گفته است: «باید شماره موبایل افرادی که ثبت‌نام می‌کنند با کد ملی شان همخوانی داشته باشد؛ در غیر این صورت، خطا نمایش داده می‌شود که مربوط به عدم‌تطابق این اطلاعات با یکدیگر است.»

اربعین با کودک

صندلی چرخ‌دار یا کالسکه؟

صندلی‌چرخ‌دار به‌دلیل داشتن چرخ‌های بزرگ و قوی نسبت به کالسکه در زمین‌های غیرهموار و غیرآسفالت راحت‌تر عبور می‌کند و می‌تواند دو یا چند کودک را همزمان در خود جای دهد. برخی از خانواده‌ها با تعداد کودکان بالا، یا از ۲ کالسکه استفاده می‌کنند و یا از یک کالسکه و یک صندلی چرخ‌دار در کنار هم.

مراقب سلامتی‌تان باشید

- برای کاهش صفرا حتما شربت سکنجبین همراه داشته باشید.
- حتما یک ظرف روغن کرچک بردارید. چون برای درمان گرفتگی گردن و عضلات مناسب است.

کودکان را سرگرم کنید!

- مهم است که وسایل بازی و سرگرمی بچه‌ها، کوچک و سبک باشد و اگر هم به منزل برنگشت اهمیتی نداشته باشد.
- برای سرگرمی بچه‌ها لوازمی مثل دفتر نقاشی و مدادرنگی یا اسباب‌بازی‌هایی مثل خمیر بازی و حباب‌ساز می‌توانند در این سفر به‌کار بیایند.
- قبل از سفر برخی محتواهای تصویری مناسب کودکان را در گوشی ذخیره کنید. این محتواها برای سرگرم کردن بچه‌ها در مواقع ضروری به‌کار می‌آیند.

وقتی امکان شست و شوی کودک نباشد

برای مواقعی که آب کم است اگر فرزندتان به دستمال مرطوب حساس نیست از آن استفاده کنید.

برگزاری نمایشگاه نوشت‌افزار ایرانی-اسلامی

حامد علامتی، مدیرعامل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان: هماهنگی‌ها و رایزنی‌ها برای برگزاری نمایشگاه نوشت‌افزار ایرانی- اسلامی در حال انجام است. برنامه‌ریزی کردیم تا دهه سوم شهریور نمایشگاه نوشت‌افزار ایرانی- اسلامی(ایران‌نوشت) را با همکاری مجمع فعالان نوشت‌افزار ایرانی اسلامی برگزار کنیم.

بانوان؛ پیشگام توسعه کشور

انسیه خزعلی، معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده: بانوان با مقاومت در جنگ اقتصادی موجب بالندگی، ایستادگی، عزت و شرف ایران اسلامی و توسعه حرکت زاینده خودکفایی هستند؛ لذا خود را مکلف به پشتیبانی از توانمندی زنانی که در توسعه و تحول کشور پیشگام، پیشرو و هدایتگر هستند، می‌دانیم.

بخشی از این مستند را با اسکن این بارکد ببینید.

زنانی برای زنده‌ماندن هنر ملی عشایر

زری گلی زراعتی، کارآفرین خوزستانی از مشکلات بانوان عشایر می‌گوید

گزارش

مژگان مهرابی
روزنامه‌نگار

وقتی صحبت از زنان موفق و کارآفرین می‌شود، در ذهن خیلی از ما بانویی متصور می‌شود که با زحمت زیاد یک کارگاه تولیدی راه‌اندازی کرده و کسب‌وکاری راه انداخته تا در کنار درآمدزایی برای خود، دیگران هم پولی به‌دست بیاورند. اغلب فکر می‌کنیم اینجور زنان فقط در شهر زندگی می‌کنند و شاید در مخیله‌مان نگنجد در روستاهای دورافتاده ایران هم چنین کارآفرین‌هایی پیدا می‌شود. یک زن عشایر کنج خانه کوچکش یک کارگاه قالی‌بافی، رندبافی و دیگر صنایع‌دستی بختیاری راه‌اندازی کرده است. برای «زری گلی زراعتی» کسب درآمد یک هدف است اما اولویت او نیست. این بانو همه توان خود را به‌کار گرفته تا آموخته‌های خود را به نسل جوان یاد دهد و نگذارد هنر خاص عشایر بختیاری به بوته فراموشی سپرده شود. این بانوی کارآفرین در مسیری که انتخاب کرده با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کند و از کم‌توجهی مسئولان فرهنگی به بانوان هنرمند عشایر گله‌مند است. با «زری گلی زراعتی» و همسرش «عزیزگلی حیدری» گفت‌وگو کرده‌ایم.

جنوب غرب ایران جایی درست بین مرز استان خوزستان و استان چهارمحال‌وبختیاری، شهرستان دز پارت قرار دارد؛ شهری که پیش‌تر به نام دهدز معروف بوده و هنوز هم مردم آن دیار به همین نام می‌نامندش. دزپارت، از شهرهای کوچک استان خوزستان به شمار می‌آید که آب و هوایی کوهستانی دارد. از بین روستاهای بزرگ و کوچک آن، روستای «سادات حسینی» در نزدیکی دریاچه کارون ۳ قرار گرفته است. جایی که در آن گل‌زری و همسرش عزیزگلی زندگی می‌کنند. برای رفتن به روستای سادات حسینی باید مسیر پرپیچ و خمی را طی کرد. «سیدعلی حسینی» دهیار روستا راه‌بلد ماست و راهنمایی‌مان می‌کند. می‌گوید: «روستا حدود ۹هزار نفر جمعیت دارد. هزار خانواری می‌شوند. اینجا بخش جدید کارون است. فاصله‌اش با شهر ایذه ۵۷کیلومتر است. تا یکی‌دو سال پیش مردم برای رفتن به روستا باید سوار لنج می‌شدند. پلی که الان وجود دارد تازه ساخته شده است. بعد از ایجاد پل بود که روستا را گازکشی کردند.»

گل‌زری دلخور است و می‌گوید: «اینکه مسئولان از صنایع‌دستی تعریف و تمجید کنند کافی نیست و باید زمینه توسعه آن را فراهم کنند. هیچ نهادی به زنان عشایر و روستایی کمک‌نمی‌کند

کارگاه کارآفرینی زری گلی

روستای سادات‌حسینی طبیعت زیبایی دارد. گویی خدا قطعه‌ای از بهشت را روی زمین قرار داده است؛ دشتی سرسبز با رودخانه‌ای که از میانش می‌گذرد. اینجا می‌تواند مکان مناسبی برای گردشگری باشد، اما افسوس که اغلب خبر نداریم در ایران چنین جایی هم وجود دارد. بعد از کلی پیاده‌روی از کوچه پس کوچه‌های خاکی، خانه گل‌زری زراعتی از دور پیدا می‌شود؛ خانه‌ای با نمای سنگی- خشتی. با صدای دهیار روستا، گل‌زری در آستانه در ظاهر می‌شود. به لهجه بختیاری صحبت می‌کند. با اینکه ما را نمی‌شناسد اما آداب مهمان‌نوازی را به بهترین نحو انجام می‌دهد.

داخل می‌شویم. خانه گل‌زری، حیاط بزرگی ندارد. گوشه آن درخت تاکی به داربست لم داده و خوشه‌های انگورش از بالا آویزان شده‌اند. زیر سایه درخت تاک، زیراندازی پهن شده برای بانوانی که همراه با گل‌زری نخ می‌ریسند. ۶نفری می‌شوند. تقریبا هم‌سن و سال خود گل‌زری به‌نظر می‌رسند. گل‌زری خوشحال از اینکه کسی برای شنیدن درددل بانوان روستا آمده، سر حرف را باز می‌کند: «مردم این روستا از راه کشاورزی و دامداری امرار معاش می‌کنند. خیلی از ما مالک زمین نیستیم. مردان‌مان باید روی زمین دیگران کار کنند. عزیزگلی برای دیگران کارگری می‌کند. درآمد زیادی نداریم. برای همین بساط قالی‌بافی راه انداختم تا هم خودم پولی داشته باشم هم نانی به سفره دیگران بیاید.»

هیچ کمکی به ما نمی‌شود

دهیار روستا به کمک گل‌زری می‌آید تا ناگفته‌های او را برای ما بازگو کند. حسینی از امکانات روستا می‌گوید: «این روستا امکاناتی ندارد. زنان نمی‌توانند به راحتی به شهر رفت‌وآمد کنند. خیلی‌شان نیاز دارند کسب درآمدی داشته باشند. اما نه کارگاهی در اینجا وجود دارد و نه تسهیلاتی. همین خانم گل‌زری با یکی دیگر از خانم‌ها در ماه یک قالی می‌بافند. ساعت‌ها پای دار قالی می‌نشینند. از جسم خود مایه می‌گذارند. اما ماحصلش چه می‌شود؟ دلال از راه می‌رسد و با کمترین قیمت قالی یا دیگر محصولات آنها را می‌خرد.» زری گلی گفته‌های او را تأیید می‌کند. دلخور است. از کم‌توجهی مسئولان گله دارد و بعد از هر چند جمله‌ای که صحبت می‌کند، می‌گوید: «دولت هیچ کمکی به ما نمی‌کند.» حق هم دارد ناراحت باشد. او از چیدن پشم تا شستن و ریسندگی را خودش انجام می‌دهد. حتی کار رنگرزی نخ هم با خود اوست. در این کار عزیزگلی کمکش می‌کند. این بانوی بختیاری ادامه می‌دهد: «بعد از این همه تلاش دست آخر ماهی ۴- ۳میلیون دستمان را می‌گیرد. کم است اما خب بالاخره می‌توان به زخم زندگی زد.»

بی‌توجهی به هنر زنان عشایر

اما آنچه بیشتر از همه این بانوی کارآفرین را آزار می‌دهد، بی‌توجهی به هنر زنان عشایر است. سرمایه‌ای که اگر جدی گرفته نشود در آینده‌ای نه چندان دور برای همیشه از بین خواهد رفت. گل‌زری از مسئولان فرهنگی و به قول‌خودش دولت انتظار دارد به زنان عشایر و روستایی امکانات داده شود تا بتوانند در زمینه تولید صنایع‌دستی فعالیت کنند. او می‌گوید: «من زوفا و رندی‌بافی را از مادربزرگم یاد گرفتم. به جز من تعداد کمی در روستا این هنر را بلدند. اغلبشان سالمندند. دختران جوان ما چیزی از این هنر نمی‌دانند اما دوست دارند یاد بگیرند. خیلی دلم می‌خواهد به زنان و دختران جوان صنایع‌دستی یاد بدهم اما مکانی برای این کار ندارم. خانه‌ام کوچک است و نمی‌شود در آن کارگاهی دایر کرد.» گل‌زری برای گرفتن کارگاه به جاهای مختلفی مراجعه کرده است اما در ازای خواسته‌اش فقط به او گفته‌اند: «به شما وام می‌دهیم.» اما مبلغ وام آنقدر ناچیز است که نمی‌توان حتی وسیله خرید چه برسد به راه‌اندازی کارگاه.

بافت فرش بدون نقشه

دهیار روستا به داخل یکی از اتاق‌ها دعوتمان می‌کند. فرشی زیبا، با زمینه‌ای به رنگ انار، نقش و نگارش با فرش‌های دیگر فرق می‌کند. تاروپود آن براساس نقشه‌ای بافته شده که از ذهن گل‌زری تراوش کرده است. حسینی می‌گوید: «خانم زراعتی عادت ندارد از روی نقشه فرش یا قالی ببافد. نقش‌هایی که درنظر می‌گیرد براساس طبیعت زاگرس است. گل و بوته و حیوانات بومی و... این یک خلاقیت است که در کمتر کسی می‌توان پیدا کرد.» کار گل‌زری تحسین‌برانگیز است و همین خوشحالش می‌کند. با شوق تعریف می‌کند: «رنگ‌هایی که استفاده می‌کنم طبیعی است. ماندگاری‌اش زیاد است. از پوست گردو و انار تا روناس؛ همه را خودم درست می‌کنم. البته عزیزگلی تا قبل از ورشکستگی‌اش نخ رنگ می‌کرد. دیگ‌های رنگرزی را در حیاط می‌گذاشت. از روستاهای دور و نزدیک برای رنگ نخ به اینجا می‌آمدند. اما از وقتی که زنان فرش نبافتند او هم ورشکست شد و دیگ‌ها را جمع کرد.» چندین بار از گل‌زری دعوت شده تا محصولات خود را در نمایشگاه‌هایی که در شیراز، تهران، اراک و اصفهان برگزار شده به نمایش بگذارد. نکته جالب اینکه اغلب تماشاگرها از هنر دست او لذت برده و سلیقه‌اش را تحسین کرده‌اند. اما گل‌زری دلخور است و می‌گوید: «اینکه مسئولان از صنایع‌دستی تعریف و تمجید کنند کافی نیست و باید زمینه توسعه آن را فراهم کنند. هیچ نهادی به زنان عشایر کمک نمی‌کند.»

دولت اداره امور را از ما گرفته است

بعد از صحبت با «گل‌زری زراعتی» به سراغ «محمدصالح شیخ علیپور» رئیس میراث فرهنگی دزپارت رفته و آنچه از زنان عشایر روستای سادات حسینی شنیده بودیم را برای او بازگو کردیم. شیخ علیپور خود از نادیده گرفتن هنر زنان عشایر دل خوشی ندارد و می‌گوید: «هر کدام از بانوان که به ما مراجعه کردند را در فهرست هنرمندان ثبت کرده‌ام. تنها قدمی که می‌توانم برای آنها بردارم پیگیری وام برای آنهاست. تاکنون ۵۳نفر را به اداره کار معرفی کرده‌ام اما فقط با اعطای وام ۶نفر از آنها موافقت شده است؛ وام ۴درصدی.» رئیس سازمان میراث فرهنگی دهدز ادامه می‌دهد: «دولت اداره امور را از دست ما گرفته است. برای حمایت از هنرمندان باید به اداره کار مراجعه کنیم. آنجا هم همکاری لازم را انجام نمی‌دهند. متأسفانه آنطور که انتظار ماست سازمان میراث فرهنگی جدی گرفته نمی‌شود.» با برنامه‌ریزی خوب و سرمایه‌گذاری می‌توانیم در راستای زنده نگه داشتن فرهنگ ملی‌مان اقدام کرد. صنایع‌دستی ایرانی در کمتر کشوری دیده می‌شود. خود این وسایل اگر درست و در مکان‌های مناسب عرضه شود عامل خوبی برای جذب گردشگر به محدوده دزپارت است؛ منطقه‌ای زیبا که شاید کمتر کسی با نام آن آشنا باشد.»

گزارش

روز تقبیح خشونت علیه زنان در اسلام

برگزاری پانزدهمین نشست سالانه روز اسلامی مبارزه با خشونت علیه زنان در بغداد

هر سال روز ۲۵نوامبر که مصادف با سالروز ترور «پاتریا مرسدس میرابال، ماریا آرژانتینا مینرْوا میرابال و آنتونیا ماریا تِرِسا میرابال» ۳خواهر اهل دومینیکن توسط حکومت تروخیو اَست، در همه کشورها گرامی داشته می‌شود تا سطح آگاهی مردم دنیا برای مقابله با خشونت علیه زنان ارتقا پیدا کند، اما از آنجا که براساس آموزه‌های دین اسلام از هزار و ۴۰۰سال پیش، خشونت و تسلط بر زنان تقبیح و بر آزادی و برابری زن و مرد تأکید شده، مرحوم سیدعبدالعزیز حکیم، رئیس مجلس اعلای اسلامی و رهبر فراکسیون ائتلاف یکپارچه عراق در سال ۱۳۸۷ طی سخنانی که در نخستین همایش ملی انجمن‌های اجتماعی نجف برگزار شد، خواستار نامگذاری روز اول ماه صفر به‌عنوان روز اسلامی مبارزه با خشونت علیه زنان شد. دلیل انتخاب اول صفر از سوی مرحوم عبدالعزیز متقارن شدن این روز با ورود اهل‌بیت امام‌حسین(ع) به شام بود. این پیشنهاد او که از سوی جوامع اسلامی مورد استقبال قرار گرفت، بهانه‌ای شد تا هر سال به این مناسبت نشستی برگزار شود و خشونت و وحشی‌گری که در حق زنان و کودکان اهل‌بیت(ع) روا داشته‌اند، مورد توجه قرار گیرد. امسال در روز پنجشنبه ۱۹ مرداد پانزدهمین دوره این نشست در بغداد برگزار شد.

اسلام، دین برابری ارزش زن و مرد

در ابتدای این مراسم سیدعمارالحکیم، رهبر جریان حکمت ملی عراق تأکید کرد که دین اسلام به وضوح بر تحقق برابری در ارزش انسانی و ایمانی زن در کنار مرد تأکید کرده است.
رهبر جریان حکمت ملی عراق از مجلس نمایندگان عراق و پارلمان‌های عربی و اسلامی خواست که با همکاری نیروها و نخبگان و شخصیت‌های دینی و آکادمیک و اجتماعی در جهان اسلام برای تصویب قوانین ضامن حقوق خانواده و زن و کودک و سالخوردگان و دیگران تلاش کنند.

زنان، قربانی خشونت‌های جهانی

عبداللطیف رشید، رئیس‌جمهور عراق از دیگر سخنرانان نشست بود و گفت: «خشونت در سایه جنگ‌ها افزایش می‌یابد و ما شاهد وضعیت‌های غیرانسانی و خشونت بار هستیم که قربانیان آن زنان و کودکان هستند.» وی ادامه داد: «این خشونت به هیچ وجه توجیه‌پذیر نیست و قانون مسئول جلوگیری از خشونت و آگاهی‌بخشی به جامعه است. رشید افزود: «هیچ‌کس بر زن برتری ندارد و موفقیت و حفظ جامعه در گروی حفظ کرامت زن است.»

کارزار ۱۶روزه

محمد شیاع السودانی، نخست‌وزیر عراق سخنران دیگر نشست بود. او با بیان اینکه دولت ما از آغاز فعالیت خود طرح‌های متعددی برای مبارزه با خشونت علیه زنان اجرا کرده، توضیح داد: «از جمله این طرح‌ها کارزار ۱۶روزه «نه به خشونت علیه زنان» بود که در آن به انواع خشونت علیه زنان و نادیده گرفتن حقوقشان توجه شد. در این طرح‌ها جلوگیری از تقویت توان و کارآمدی زنان بدون به حاشیه راندن ارزش‌های جامعه و تضعیف اصول اجتماعی مورد تأکید قرار گرفت. این طرح‌ها با رعایت همه کنوانسیون‌های بین‌المللی و اصول ارزشی عراق اجرا شد.» وی تأکید کرد: «حمایت از زنان از مهم‌ترین اولویت‌های برنامه دولت بود که دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌هایی تبدیل شد و نتیجه آن راهبرد ملی زنان بود که به تصویب هیأت دولت عراق رسید و به ابعاد گوناگون مشارکت زنان در بخش‌های سیاسی و اقتصادی و اجتماعی می‌پردازد و همچنین در این راستا قانون زنان آزادشده ایزدی به همه زنانی که قربانی خشونت تروریسم بود تعمیم داده شد.»

خبر

توجه به ترک‌فعل مدیران در لایحه حجاب

مینا بیابانی، مسئول بسیج جامعه زنان کشور: بحث‌هایی در رسانه‌ها و فضای مجازی درباره لایحه عفاف و حجاب مطرح شده و نقدهایی به لایحه وارد است که باید این نقدها به‌عنوان اصلاحیه لایحه اعمال شود تا بتوانیم ادعا کنیم که یک قانون منسجم، کارآمد و همه‌جانبه برای حجاب و عفاف تدوین شده است. موضوع ترک‌فعل مدیران در این لایحه توجه نشده است. همچنین آمران به معروف و ناهیان از منکر به‌عنوان ۲فریضه مهم در دین مبین اسلام در این لایحه به نحو شایسته مورد توجه قرار نگرفته است و بیم آن می‌رفت که اصل و اساس این فریضه‌های مهم به محاق رود و کمرنگ شود. موضوعاتی مانند چارچوب‌های پوشش که مدنظر در لایحه است، به حجاب عرفی و حداقلی اشاره دارد که در جلسه با نمایندگان مجلس شورای اسلامی این موارد بررسی و اصلاحاتی انجام شد که شاهد شرایط بهتری در تدوین لایحه باشیم.

ترویج سبک زندگی ایرانی- اسلامی در مدارس

رابعه امامی رضوی، مشاور وزیر آموزش و پرورش در امور زنان: برای تحقق ۳ شعار معلم تمدن‌ساز، مدرسه اثربخش و ایران قوی، نیازمند حکمرانی تمدنی هستیم. از اقتضائات حکمرانی تمدنی، کارآمدی، مردمی‌سازی حکمرانی و جذب سرمایه اجتماعی است و برای آموزش و پرورش تحولی باید کار علمی کرد و با الگوبرداری به استانداردها و نظام معیار دست یافت. آموزش و پرورش تحولی نیازمند تغییر و بازمهندسی است. لازمه این تغییر، سناریونویسی با رویکرد آینده‌پژوهی است. رویکرد امور زنان در این خصوص نگاه به عملکرد دشمن در ترویج سبک زندگی غربی است؛ روند تدریجی سبک زندگی غربی، مدسازی بی‌حجابی، شبهه‌افکنی حجاب، شبکه‌سازی بی‌حجابی، عادی‌سازی بی‌حجابی و هویت‌زدایی است.